

Udskriftsdato: mandag den 12. januar 2026

KEN nr 10740 af 30/10/2009 (Gældende)

Ankestyrelsens principafgørelse 204-09 om tilskud - arbejdsredskab - motoriseret barnevogn

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 2100096-09

Ankestyrelsens principafgørelse 204-09 om tilskud - arbejdsredskab - motoriseret barnevogn

Resume:

Der var ikke ret til tilskud til en motoriseret tvillingebarnevogn til en kvinde, der arbejdede i dagpleje.

Det var i det konkrete tilfælde ikke godtgjort, at hun havde et behov for et arbejdsredskab, der lå ud over, hvad arbejdsgiveren forudsattes at afholde. Efter det oplyste måtte det anses for sædvanligt, at arbejdsgiver stillede barnevogne med motor til rådighed i det omfang, arbejdsgiver vurderede dem nødvendige.

Love:

Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats - lovbekendtgørelse nr. 938 af 25. september 2009 - § 100, stk. 2

Sagsfremstilling:

En kvinde søgte om hjælp til en motoriseret tvillingebarnevogn til brug i arbejdet i dagplejen. Hun henviste til en vedlagt erklæring fra egen læge om radiologisk undersøgelse, der viste forandringer i lænderyggen.

Kommunen gav afslag med den begrundelse, at arbejdsgiver skulle stille barnevognen til rådighed for hende. Set i lyset af den tekniske og sociale udvikling var det Jobcentrets opfattelse, at en barnevogn med motor var sædvanligt forekommende på en dagplejers arbejdsplads.

I klagen til nævnet blev det anført, at en barnevogn med motor ikke var et sædvanligt forekommende arbejdsredskab i hendes dagpleje. Det ville lette arbejdsbyrden betydeligt med en motorvogn, da terrænet var ret kuperet, hvor hun boede. Hun søgte om hjælpen, da hun gerne ville forblive i jobbet som dagplejer. Belastningen af ryggen ville blive formindsket betydeligt. En barnevogn med 3-4 børn og opakning var en tung byrde for ryggen i et kuperet terræn.

Beskæftigelsesankenævnet stadfæstede kommunens afgørelse.

I klagen til Ankestyrelsen anførte Dagplejen på kvindens vegne blandt andet, at de vogne, der normalt var stillet til rådighed, var almindelige vogne med servostyring. Der var for tiden kun 2 vogne, som var dagplejens. Dagplejeren havde problemer med ryggen, men Dagplejen var også interesseret i at fastholde dagplejeren i arbejdet. Derfor blev afgørelsen anket.

Til brug for behandlingen af sagen indhentede Ankestyrelsen telefoniskyderligere oplysninger om brugen af barnevogne med motor hos FOA og BUPL samt Arbejdstilsynet, Københavns Kommune, Aalborg Kommune og Aarhus Kommune.

Det fremgik her, at der ikke var særlige retningslinier eller oplysninger for så vidt angik brugen af barnevogne med motor. Arbejdstilsynet henviste til den generelle vejledning af september 2005 om løft, træk og skub, afsnit 8 om hjælpemidler. BUPL henviste generelt til Brancheforeningens brochure: "Så lad dog barnet".

Om brugen af barnevogne med motor oplyste Københavns Kommune, at der kun var ganske få i brug, da de ansås for mindre egnede i byen. Århus Kommune oplyste, at det afhang af et skøn, hvem der havde behov for det. For eksempel havde en afdeling med 21 dagplejere 5 motorvogne, der alle var udlånt. Der blev rokeret rundt mellem dagplejerne efter behov, hvis der skete ændringer, for eksempel i børnesammensætningen.

Aalborg kommune oplyste supplerende, at der i pågældende afdeling var 215 dagplejere og kun 2 vogne med motor. Det var i yderområderne af byen, der var interesse for vogne med motor. Der søgtes kun om det, hvis der var helbredsforhold, der begrundede det, og hidtil havde man fra Dagplejen modtaget bevilling til de pågældende uden problemer.

Ved søgning på internettet fremgik det, at en kommune pr. maj 2008 havde anskaffet 30 vogne med servo- og elmotor, pris pr. stk. cirka 18.000 kr., der primært ville blive prioriteret til dagplejere, som havde midlertidige fysiske skavanker. Derved blev mulighederne forøget for at undgå sygemeldinger eller komme hurtigere tilbage på arbejdet efter en sygemelding.

Sagen blev behandlet i principielt møde for at afklare praksis for anskaffelse af motoriserede tvillingebarnevogne efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Afgørelse:

Kvinden havde ikke ret til tilskud til en motoriseret tvillingebarnevogn efter loven om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg fandt, at det i det konkrete tilfælde ikke var godtgjort, at hun havde et behov for arbejdsredskab, der lå ud over, hvad arbejdsgiveren forudsattes at afholde.

Der blev lagt vægt på, at hendes behov for en motoriseret barnevogn navnlig var begrundet i arbejdsforholdene. Hun havde således henvist til, at terrænet var ret kuperet, hvor hun boede. Hun havde behov for aflastning af sin ryg på grund af, at en barnevogn med 3-4 børn og oppakning var en tung byrde i et kuperet terræn.

Desuden lagde Beskæftigelsesudvalget vægt på, at det efter det oplyste måtte anses for sædvanligt, at arbejdspladserne stillede barnevogne med motor til rådighed i det omfang, de vurderede dem nødvendige. Efter det oplyste var der tale om et konkret skøn, hvori der udover dagplejerens helbredsforhold tillige indgik børnenes alder, lokalernes placering, om terrænet var kuperet, om de skulle gå langt, med videre.

Kvinden havde således ikke ret til tilskud efter loven om en aktiv beskæftigelsesindsats, idet det var en udtrykkelig betingelse for at give tilskud til arbejdsredskaber, at udgiften lå ud over, hvad arbejdsgiveren forudsattes at afholde, og at hjælpemidlerne ikke var sædvanligt forekommende på arbejdspladsen.

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg kom således til samme resultat som beskæftigelsesankenævnet.